

[Mimi Jakobsen]

men. Jeg mener, det er helt afgjort, at de elever, der går i skolen, må betragte skolen som en arbejdsplads. Eksamen er en del af arbejdet i skolen, og jeg mener ikke, det bør være frivilligt at indstille sig til eksamen. Derimod må det naturligvis være frivilligt, om man indstiller sig til grundkursuseksamen eller udvidet kursus-eksamen. Men jeg mener helt bestemt, at eksamen hører med, at man må betragte den som en naturlig del. Jeg vil meget gerne bidrage til at afdramatisere eksamen, bl.a. ved, at man får et mere naturligt forhold til småprøver og eksaminer undervejs, således at det ikke bliver gejlet op til noget, som det ikke behøver at være.

Med hensyn til den delte og udelte skole har jeg nævnt, at vi gerne havde set, at man havde enten det ene eller det andet, naturligvis helst det andet, nemlig den delte. Jeg vil dog godt i den forbindelse påtale ordet delt, og jeg er ked af, at jeg selv kom til at bruge det, for der er jo ikke tale om en deling. Lad os nu slå fast, at det er elevernes forældre og rådgivningslærere, der rådgiver eleverne, som selv vælger, hvad de ønsker. Eleverne kan selv vælge, men det er som bekendt desværre ikke så ligeligt fordelt, at det gør det nemt at oprette grundkursushold. Svagheden ved dette problem er, at vi har for få elever på grundkursus, og derfor ligger det ligefor at gennemføre samlæsningen. Sådan sker det jo rundt omkring.

Jeg noterede mig også med glæde hr. Bertel Haarders bemærkning om, at venstre endnu føler sig bundet. Jeg skal ikke afæske hr. Bertel Haarder et svar på i dag, hvor længe venstre endnu vil føle sig bundet, men det skulle glæde mig, om vi kunne opleve, at man i en større forsamling end denne sluttede kredse af forligspartier kunne komme til at diskutere nogle af de problemer, som alle må erkende eksisterer. Om vi kan blive enige om, hvordan de skal løses, er måske tvivlsomt, men en mere bred debat ville afgjort være på sin plads.

Ebba Strange (SF):

Fru Mimi Jakobsen mener, det ville være tvivlsomt, om vi blev enige, hvis vi skulle diskutere problemerne i folkeskolen i et større forum, og jeg vil give hende ret, for det er egentlig ikke få gange, vi har diskuteret folkeskolen i dette ting. Det har vist sig ved alle

de debatter, vi har haft, at der er nogle fundamentalt forskellige syn på, hvordan vi ønsker problemerne i folkeskolen løst, i de forskellige partier.

Derfor var det heller ikke nogen let opgave at få strikket det forlig sammen, der dannede grundlaget for den folkeskolelov, vi lever med i øjeblikket, fordi, som det er blevet sagt, alle partierne i forligskredsen måtte bøje af, indgå kompromiser, give slip på noget af det, som de syntes var noget meget principielt for dem selv og deres skolesyn, og resultatet er altså blevet den folkeskolelov, vi har. Nu er der blevet sagt mange hårde ord om den fra denne talerstol i dag, og det er der blevet sagt tit. Jeg kan også godt kritisere den og gøre det også gerne, men jeg synes på den anden side, det har vist sig, at den indeholder nogle udviklingsmuligheder i de enkelte kommuner. Desværre indeholder den ikke penge nok; derfor er udviklingsmulighederne i de enkelte kommuner meget afhængige af, om kommunerne ligesom er parate til at yde det, en folkeskole i udvikling koster, og det er der altså nogle kommuner der er. Jeg kan da oplyse til glæde for mig og forhåbentlig også for tinget, at i min egen hjemkommune, Århus, har man næsten ikke flere delte klasser tilbage i det århusianske skolevæsen, når man starter efter sommerferien i 1979.

Kristeligt folkeparti ved jo godt, at et af de store stridsspørgsmål, et af de spørgsmål, der virkelig var mange og lange diskussioner om, var spørgsmålet om prøver, fordi der i gruppen af folkeskolepartier var fundamentalt forskellige syn på, hvorvidt den almindelige danske folkeskole skal være en eksamensskole eller den ikke skal være det.

I socialistisk folkeparti mener vi ikke, den skal være det, fordi vi mener, at den almindelige danske folkeskole for det første skal være for alle børn, og for det andet skal den være springbrættet til en videre og endelig erhvervsuddannelse eller videregående uddannelse. Derfor har vi aldrig ment, at de afsluttende eksamensprøver hørte hjemme i folkeskolen. Vi har aldrig vendt os mod løbende evalueringer, det vil andre også vide at vi ikke har. Men som sagt, prøverne var et af de meget store stridsspørgsmål, et af dem, det tog længst tid at nå til enighed om, og resultatet blev altså det, som vi kender i dag.